

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η πίστη και η ελπίδα θα εκπληρωθούν στην αιώνια Βασιλεία» - Χειροθεσία Πρωτοπρεσβυτέρου στην Νέα Ιωνία Βόλου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Νέας Ιωνίας [Βόλου](#) λειτούργησε σήμερα, Κυριακή 23 Νοεμβρίου 2025, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος](#), παρουσία πλήθους πιστών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος τόνισε ότι η περίπτωση του άφρονος πλουσίου, στην οποία αναφέρεται η σημερινή Ευαγγελική περικοπή, αποτελεί μία από τις πιο χαρακτηριστικές διδασκαλίες του Κυρίου σχετικά με την πλάνη της αυτάρκειας και της προσκόλλησης στα υλικά αγαθά. Όπως χαρακτηριστικά είπε: «Μία παραβολή μας παρουσίασε ο Κύριός μας σήμερα, όπου με απλότητα και λιτότητα, όπως συνήθιζε ο Χριστός, μάς είπε και μάς λέγει μεγάλες και αιώνιες αλήθειες. Ο πλούσιος της

παραβολής δεν κατακρίνεται επειδή κατείχε αγαθά, αλλά διότι λησμόνησε πως η ζωή του δεν είναι δική του, ούτε εξαρτάται από τα σχέδια ή τις αποθήκες του. Η απόφασή του να χτίσει μεγαλύτερες αποθήκες και να αναπαυθεί φανερώνει έναν άνθρωπο που υπολόγιζε τα πάντα με βάση τη δική του δύναμη και όχι με αναφορά στον Θεό. Γι' αυτό, την ώρα που έκανε αυτά τα σχέδια στο μυαλό του, ήρθε ο Θεός και του είπε: ανόητε, απόψε φεύγεις απ' τη γη».

Έπειτα ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η παραβολή υπενθυμίζει στον σύγχρονο άνθρωπο το εύθραυστο της επίγειας ζωής και την ανάγκη να μη λησμονεί ότι καμία μέρα δεν είναι δεδομένη, επισημαίνοντας ότι «κανείς από εμάς δεν γνωρίζει πότε θα έρθει η στιγμή που θα εγκαταλείψουμε αυτή τη γη σωματικά γι' αυτό ο άνθρωπος καλείται να διαχειρίζεται τον χρόνο και τα αγαθά του με επίγνωση και ευθύνη μπροστά στον Θεό».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης στάθηκε στο ότι «ο πλούτος, όταν γίνεται αυτοσκοπός, παγιδεύει την καρδιά στα γήινα, στα πρόσκαιρα και στα ατομικά, ενώ ο αληθινός πλούτος είναι ο πνευματικός, εκείνος που αποκτάται μέσα από την αλληλεγγύη, την προσφορά και τη θυσία· ο μόνος, που θα μας ακολουθήσει στον ουρανό».

Επίσης ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος προσκάλεσε όλους σε καθημερινή αυτογνωσία, σημειώνοντας ότι «είναι ωφέλιμο ο άνθρωπος να κάνει κάθε βράδυ μια όμορφη συνήθεια: να σκεφτεί την ημέρα που πέρασε και να διακρίνει τι πρόσφερε στους άλλους και τι επένδυσε για την ψυχή του. Οι πράξεις αγάπης, ακόμη κι αν είναι μικρές, αποκτούν αιώνια σημασία ενώπιον του Θεού, όπως και το ελάχιστο που προσφέρει κανείς, το οποίο μετράει στον ουρανό. Η αγάπη είναι το μόνο αιώνιο, διότι η πίστη και η ελπίδα θα εκπληρωθούν στην αιώνια Βασιλεία, ενώ η αγάπη παραμένει και συνοδεύει για πάντα την ψυχή».

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε τη διδασκαλία της παραβολής με την πορεία προς τα Χριστούγεννα, υπογραμμίζοντας ότι «αυτή η περίοδος αποτελεί κατάλληλο χρόνο για πνευματικό απολογισμό, καλώντας τους πιστούς να αναρωτηθούν ποια είναι τα πλούτη μας... αυτά της γης και εκείνα του ουρανού και να εργαστούν ώστε να αυξήσουν τον πνευματικό θησαυρό τους, που αποτελεί την πρίκα της ψυχής για την αιώνια ζωή. Η αγάπη προς όλους τους ανθρώπους χωρίς εξαίρεση είναι η μίμηση του Χριστού, ο δρόμος προς την πραγματική Ανάσταση και το μοναδικό στοιχείο που δίνει νόημα στην ανθρώπινη ύπαρξη».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος προέβη στη χειροθεσία εις Πρωτοπρεσβύτερο του Προϊσταμένου του Ιερού Ναού, π. Σταύρου Σωτηρόπουλου,

εκφράζοντας τη χαρά του για τη λειτουργική σύναξη και αναφέροντας: «Η Θεία Λειτουργία είναι γεγονός χαράς, και για τον Επίσκοπο είναι μεγάλη χαρά όταν λειτουργεί με αγαπητούς ιερείς και με λαό που αγαπά. Θέλω σήμερα να ολοκληρώσω αυτή τη χαρά δίνοντας το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον π. Σταύρο, έναν ιερέα που είχα τιμήσει μετά τις πλημμύρες για τη μεγάλη θυσιαστική του προσφορά και στάση ζωής, ο οποίος συνεχίζει το έργο του με αφοσίωση, υπακοή και ταπείνωση».

Αναφερόμενος στη διαδρομή των αδελφών Σταύρου και Ιωάννη, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε τη συνοχή και συνέχεια της εκκλησιαστικής ζωής, κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στον π. Χαρίλαο Παπαγεωργίου, «ο οποίος ως αναγνώστης το 1983 είχε παρευρεθεί στη δική μου χειροτονία και αργότερα, όταν ανέλαβα τη Μητρόπολη, έγινε στενός συνεργάτης μου», παραδίδοντας στην Εκκλησία πνευματικά του παιδιά, μεταξύ των οποίων και οι δύο αδελφοί. Αναφέρθηκε ακόμη στη διακονία τους στο Γραφείο Τύπου και στη διεύθυνση του Συνεδριακού Κέντρου Θεσσαλίας, καταλήγοντας ότι «αυτή είναι η χαρά του Επισκόπου... έτσι είναι ζωντανή μια τοπική Εκκλησία· μαζί συγκροτούμε το σώμα του Χριστού».

Κλείνοντας, υπενθύμισε προς τον π. Σταύρο ότι «ο Σταυρός δεν είναι κόσμημα, αλλά επιστήθιος Σταυρός για να θυμίζει ότι πορευόμεθα με τη Σταύρωση του Χριστού για να δείξουμε τον δρόμο της Ανάστασης», ευχόμενος να φανεί «αντάξιος των προσδοκιών» και να συνεχίσει την ιερατική του πορεία «με το ίδιο πνεύμα και τρόπο», ώστε όλοι μαζί να δίδουν «καλή απολογία στον ουράνιο Θυσιαστήριο».

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

